

استان چهارمحال و بختیاری

استان چهارمحال و بختیاری با مساحت ۱۶۵۳۲ کیلومتر مربع بین ۳۱ درجه و ۹ دقیقه تا ۳۲ درجه و ۴۸ دقیقه عرض شمالی و نیز ۴۹ درجه و ۲۸ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۲۵ دقیقه طول شرقی قرار دارد. از شمال و شرق به استان اصفهان، از غرب به استان خوزستان، از جنوب به کهگیلویه و بویر احمد و از شمال غرب به استان لرستان محدود است. این منطقه دارای یک درصد از کل وسعت ایران می‌باشد که در بستر سلسله جبال زاگرس واقع شده است. که با وجود مساحت کم ده درصد از منابع آب کشور را در اختیار دارد. به علت ماهیت کوهستانی مرتفع، که در مسیر بادهای مرطوب سیستمهای مدیترانه‌ای قرار داشته و موجب صعود و تخلیه بار این سامانه‌ها می‌گردد، این استان دارای بارش نسبتاً مناسب می‌باشد. غالباً در مناطق مرتفع نوع بارش به صورت برف می‌باشد و وجود ارتفاعات پوشیده از برف یکی از ویژگیهای اقلیمی این استان است. در سال ۱۳۳۷ فرمانداری مستقل بختیاری به فرمانداری کل ارتقا یافت و فرمانداری جدید بروجن و بخش‌های شوراب و گندمان تشکیل و در محدوده و تابعیت آن قرار گرفتند. سپس در سال ۱۳۵۲ طبق مصوبه هیأت وزیران، فرمانداری کل چهارمحال و بختیاری به استانداری ارتقا یافت. در حال حاضر استان چهارمحال و بختیاری دارای نه شهرستان به نام‌های شهرکرد، بروجن، لردگان، فارسان، اردل، کوهرنگ، سامان، بن و کیار است که هر کدام فرمانداری مستقل دارند

[پرتال استان چهارمحال و بختیاری](#)

